

Mál nr. 161/2024

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila (V)

Heiti vátryggingar: Ábyrgðartrygging atvinnureksturs.

Nafn vátryggingartaka ábyrgðartryggingar (X)

Skaðabótaábyrgð. Vinnuslys.

Gögn.

1. Málskot móttengið 16. maí 2024, ásamt fylgiskjölum.
2. Bréf V, dags. 1. júlí 2024.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að M slasaðist við vinnu sína á dekkjaverkstæði X þann 30. ágúst 2022. Var hann að taka vörubíladekk úr rekka þegar hann datt um vörubretti sem skilið hefði verið eftir á gólfinu fyrir aftan hann. Hefur M gert kröfu um bætur úr ábyrgðartryggingu vinnuveitanda síns, X vegna þess líkamstjóns sem hann varð fyrir. V hefur hafnað greiðsluskyldu úr ábyrgðartryggingu X vegna líkamstjónsins.

M telur ljóst að slysið megi rekja til vanrækslu X á að uppfylla þær lögbundnu kröfur og skyldur sem eru lagðar honum á herðar. Byggir M á að slysið megi rekja til saknæms aðbúnaðar á slysstað sem X beri ábyrgð á. Vörubretti hafi verið skilið eftir í gangvegi starfsmanna með þeim afleiðingum að M féll um það og slasaðist. X hafi borið að hlutast til um að tryggja öryggi starfsmanna sinna. Vísar M til ákvæða laga nr. 46/1980 um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum og reglna sem settar hafa verið á grundvelli laganna, máli sínu til stuðnings. Þá vísar M til dóma Hæstaréttar í máli nr. 370/2006 og 309/2002. Telur M að það hafi ekki verið í hans hlutverki að sjá um aðstæður á umræddri starfsstöð og þar með tryggja að gangvegurinn sé greiður. Lyftari á vinnustaðnum hafi verið ónothæfur umrætt sinn en verk það sem M slasaðist við sé oft unnið með aðstoð lyftara. Telur M að starfsmaður sá sem skildi vörubretti eftir í gangvegi á sínum tíma hafi sýnt af sér saknæma háttsemi. Ekki sé eðlilegt að vörubretti séu látin liggja í gangvegi afskiptalaus. Telur M að það hafi ekki þýðingu hvaða starfsmaður eða starfsmenn það voru sem skildu vörubrettið eftir á sínum tíma, með vísan til meginreglunnar um nafnlaus mistök. Slysið hafi ekki verið rannsakað af Vinnueftirlitinu þar sem það var ekki tilkynnt fyrir en 7. september 2022, rúmri viku eftir að slysið átti sér stað. Að teknu tilliti til þeirra áverka sem M hlaut og óvinnufærni hans eftir slysið, bar X að tilkynna slysið strax til þess að unnt væri að rannsaka slysstað. Rannsókn hefði leitt í ljós orsök slyssins og hvernig aðbúnaður var á vinnustaðnum.

V hefur hafnað bótaskyldu úr ábyrgðartryggingu X vegna slyssins á þeim grundvelli að atvikið verði ekki rakið til atvika sem X beri skaðabótaábyrgð á að lögum. Orsök slyssins hafi verið aðgæsluleysi M sjálfs og/eða óhappatilviljun. Vörubrettið hafi ekki getað leynst þeim sem leið áttu framhjá því enda hafði brettið verið þarna í einhvern tíma áður en atvikið átti sér stað. Má því ætla að M hafi vitað eða í öllu falli mátt vita af vörubrettinu og hafði því haft sérstaka ástæðu til að sýna aðgæslu. Hluti af starfsskyldum M hafi verið að halda vinnusvæði sínu hreinu. Var það því á ábyrgð M sjálfs að gæta að því að umrædd gönguleið væri greiðfær. Aðstæður á vinnustað M séu ekki sambærilegar aðstæðum sem voru á vinnustað þeim sem fjallað er um í tilvísuðum dómum Hæstaréttar. Vinnuveitandi verði ekki gerður ábyrgur á grundvelli reglunnar um nafnlaus mistök nema sýnt sé fram á saknæma háttsemi af hálfu starfsmanns hans. Hafnar V því einnig að lyftarinn hafi verið ónothæfur, hann hafi verið til staðar ef á þyrfti að halda. Ekki sé gerður ágreiningur um tildrög slyssins, þ.e. að M hafi bakkað og fallið um vörubretti. Verði því ekki séð að rannsókn Vinnueftirlitsins hefði verði til þess fallin að upplýsa frekar um atriði sem aðilar deila um. Hafi það því ekki áhrif á sönnunarfærslu í málinu þótt ekki hafi verið tilkynnt um það tímanlega í samræmi við áskilnað 1. mgr. 79. gr. laga nr. 46/1980. M beri sönnunarbyrðina fyrir því að tjón hans verði rakið til saknæmrar háttsemi X.

Álit.

Í málinu liggur fyrir að slys M var ekki tilkynnt til Vinnueftirlitsins í samræmi við fyrirmæli 1. mgr. 79. gr. laga nr. 46/1980 þ.e. án ástæðulausrar tafar. Því voru tildrög slyssins ekki rannsökuð af

eftirlitinu. Í ljósi dómafordæma er litið svo á að atvinnurekandi, sem ekki hefur tilkynnt slys samkvæmt ákvæðinu, skuli bera hallann af sönnunarskorti um málsatvik að því leyti sem þau eru óljós og aðila greinir á um þau. Eins og málið liggur fyrir nefndinni verður það þó ekki talið hafa áhrif á almennar reglur um sönnunarbyrði, enda greinir aðila ekki á um málsatvik þ.e. að M hafi fallið um vörubretti er lá á gólfi verkstæðisins. M byggir á því í málskoti að líkamstjón hans megi rekja til þess að aðbúnaður á vinnustað hans hafi verið saknæmur og vísar til meginreglunnar um nafnlaus mistök. Ekki liggur fyrir hver skildi vörubrettið eftir á gólfinu né hversu lengi það hafði verið þar. Er það mat nefndarinnar að ekki sé sýnt fram á annað en að um hafi verið að ræða eigin aðgæsluleysi M sem gætti ekki nægjanlega að aðstæðum áður en hann gekk eða steig aftur á bak umrætt sinn. Er því, eins og mál þetta liggur fyrir nefndinni, ekki sýnt fram á að skilyrði bótaskyldu úr ábyrgðartryggingu X séu uppfyllt.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Reykjavík, 18. desember 2024.
rafræn undirskrift

Sóley Ragnarsdóttir

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir